Gergő brigád 107 százalék

Az elmult héten a „Szabad Nép" vezércikkben emlékezett meg a derékhadról, azokról a dolgozókról, akik munkájukat közepesen végzik. A „Szabad Nép" azt írja: *„Ők jelentik a munkásság zömét, teljesítményeik javulása dönti el, a versenyszakasz eredményeit, a negyedévi terv teljesítését."*

A bányászok „zöméhez" tartozik *Gergő Gyula*, a Ferenc-bánya 48-as frontjának vájára. Nem fiatalember, 36 éve dolgozik a bányában, de elvégzi a maga részét, az elmúlt hónapban is 107 százalékot teljesített. Ez a 107 százalék sok mindent elmond. Beszél arról, hogy Gergő elvtárs törődik a munkájával, becsületesen jár műszakra, és az a tény, hogy 7 százalékkal túlszárnyalta tervét, tisztességet jelent neki. Hiszen, ha mindenki ennyit végezne, mint ez az őszhajú bányász, akkor ma nem állnánk 100 százalék alatt.

Meglátogattuk Gergő elvtársat a munkahelyén. Éppen a vastámot teszi be, az első fogás főtéje alá. Közben ideje van csillését, *Nagy Ferencet* tanítani. Szeretettel magyaráz: *„Nem lesz ez így jó Feri, ha így fejted a szenet. Nem kell akkorát oda ütni, ahogy azt Te csinálod. Inkább azt nézd meg, hogy hová ütsz. Ilyenformán kell."* — És Gergő elvtárs szépen megkezdi a fejtést, azon a részen, ahol kicsit pattog a szén, megmutatja a vállapok repedési helyét. Tanulhat a csillés tőle. A munkája után biztos szakképzett bányász lesz belőle.

Vége felé járunk a műszaknak, amikor felrakják a szenet, kitisztítják a munkahelyet, Gergő elvtárs mégegyszer végignézi a biztosítást, hogy amit átadott, az rendben is legyen. Jönnek a munkaátvevők. Gergő elvtárs örömmel állapítja meg, hogy több mint 120 százalékot értek el.

Vége a délelőtti műszaknak, amint felfelé haladunk, Gergő elvtárssal elbeszélgetünk: *„Olvasom rendszeresen a bányász újságot, de legtöbbször csak a kiválókról írnak. Pedig hát szerintem azok is részesei a szénexcsatának, akik egy százalékkal is többet adnak a tervüknél."* És mi szégyenkezve bár, de el kell, hogy ismerjük, Gergő elvtársnak igaza van, nem foglalkoztunk eleget a bányászok derékhadával a 100 százalékot teljesítőkkel, inkább a kiválókkal törődtünk többet.

Jobban meg kell becsülni Gergő elvtársékat és a hozzájuk hasonló teljesítőket. Nálunk mindenki ismeri *Pál Miklós, Demek Tibor, Schaller András, Vörös Jenő nevét.* Ezek kiváló sztahanovistáink, a szakma legjobbjai, példát mutatnak. És jó, hogy ismerjük őket. De emellett ismerni kell Gergő Gyuláékat is, és a hozzá hasonló teljesítményüeket, akik többségben vannak, s akiknek termelésük javulásától függ valóban a tervteljesítés.

Gergő Gyuláék igyekeznek, javítják munkájukat ebben a hónapban 110 százalékot akarnak elérni. S itt is segítséget kell nyújtani a bánya és a tröszt vezetőségének is. Javasoljuk a bányák és a tröszt vezetőségének: a november 7-i versenyben jutalmazzák meg azokat a bányászokat is, akik most emelkednek a 100 százalék fölé. Jutalmazzák azokat is, akik akárcsak néhány százalékkal is, de javítják eredményeiket. Ez nagyon kihat majd a közepesen teljesítő bányászokra, emelni fogja teljesítményeiket, ösztönözni fogja őket, újabb sikerek elérésére. Így érjük majd el, hogy a közepesen teljesítő munkásokból újabb, szakma kiválói lesznek, újabb sztahanovisták.

A verseny kezdeményezői lemaradtak a mélyfúróknál

Közismert dolog, hogy a munkaversenyeket nem mindig azok nyerik meg, akik a versenyt elindították. Gyengébb teljesítményű brigádok és dolgozók közepes vagy egész kimagasló eredményeket érhetnek el. Így van ez most a Mélyfúró Vállalatnál.

November 7-e tiszteletére a Hábettler Imre brigád indított munkaversenyt. Versenyre hívta valamennyi brigádot az éves terv december 15-re való befejezéséért. Még egy héttel ezelőtt is arról írhattunk, hogy a C/M 53-as berendezés, a Gócza-brigád a második helyen áll. Most, az első dekád után, megváltozott a sorrend. A két legjobb brigád 100 százalék alá visszaesett a termelésben. De helyettük a nyolcadik, tizedik helyen álló brigádok feljöttek a harcban. Mind 100 százalék fölé küzdötte fel magát. Így van a C/M 52-es berendezés, ahol Kiss elvtárs főfúrómester vezetésével 146,8 százalékkal fejezték be az október havi első dekádot. Közvetlen utánuk sorakozik fel a sorrendben a C/M 28-as berendezés 145,7 százalékos eredménye. Itt Takács főfúrómester elvtárs lelkes és odaadó munkájának, valamint a jó szervezésének volt köszönhető, hogy a 100 százalék alatt lévő brigád 45,7 százalékkal túlteljesítette előirányzatát.

A C/127-es berendezésnél Furszt elvtárs főfúrómester irányítása mellett a brigád följött az elsők közé. E hónap első dekádjában már 136 százalékot értek el. Ugyanilyen a helyzet a C/M 46-os berendezésnél, ahol Beke elvtárs vezetésével 126,7 százalékra teljesítették dekádtervüket.

A versenyt indítók C/M 41-es és a C/M 53-as berendezés vezetőinek és dolgozóinak közösen össze kell fogni azért, hogy be tudják tartani adott szavukat, hogy az éves tervüket valóban december 15-re be tudják fejezni. Mert a versenylendület a Mélyfúró Vállalat valamennyi brigádjánál megvan és most a verseny kezdeményezőin múlik, hogy Kiss elvtársék győznek, vagy sem.

Hetedszer is élüzem

Néhány napja olyan értesítés érkezett az Aknamélyítő Vállalat vezetőségéhez, ami az örömön túl dicsőséget is jelent. Az elmult negyedév teljesítményei alapján a vállalat hetedszer is elnyerte az élüzem címet. Ebben a szakaszban több dolgozó kiérdemelte, hogy sztahanovistának, kiváló dolgozónak terjesszék fel.

A legszebben működő üzemegység az inotai munkahely. Az ott dolgozó három brigád munkájuk mennyiségi és minőségi jó elvégzése mellett három hónap után egységesen elérték a sztahanovista szintet. Névszerint is megérdemlik a dicséretet **Gengelicki Kornél, Szeivolt Imre, Madlovics Ferenc** brigádjai, jó munkát végeztek és igéretet tettek, hogy eddigi eredményeiket a november 7-i verseny során megerősítik.

Az M. II.-aknában fontos az akna és a rakodó mielőbbi elkészítése. Az, ott dolgozók. **Buzai, Élő** és **Tolner** brigádok már az eddigiek folyamán kiemelkedő eredményt értek el. November 7-i felajánlásukban további jó munkával, az akna és az alsó rakodó áthajtásának elkészítésére tettek igéretet. Az S. II.-aknában dolgozó brigádok is jó eredménnyel haladnak az élen. Még mindig vannak ugyan nehézségek a megosztott munkamódszer alkalmazásában. Bizonyos idegenkedés jellemzi, még a ciklusos munkamódszerrel dolgozó brigádokat, aminek a gyakorlat hiánya az oka.

A legnagyobb nehézségek a Csóri üzemegységnél vannak. A zsompok kiképzése, a geológiai adottságok miatt nagyon nehezen megy. A 35 centiméteres falvastagság nem bizonyult elegendőnek, ezért néhány napja az óriási nyomás leküzdésére 70 centiméteres falvastagságot alkalmaznak. A vállalat vezetősége ide biztosítja a legnagyobb segítséget, hogy a betervezett munkákkal el tudjanak készülni.

Az Aknamélyítő Vállalat dolgozói eredményes munkájukkal hetedszer is elnyerték az élüzem címet. Igéretet jelent ez nemcsak a további eredmények elérésére, nemcsak a november 7-i verseny megvívására, hanem a komoly nehézségek leküzdésére is.

Elektrólakatos brigádok figyelem!

Jávorfiék meg akarják nyerni a versenyt!

A Vájártanuló Intézet valamennyi hallgatója november 7 tiszteletére versenyben van. Az elektrolakatos tanulók sem hagyják magukat, ők is kiveszik részüket a versenyből.

Jávorfi Gyula brigádjával beszélgetünk a tanműhelyben. Jávorfi elvtárs elmondja, hogy öt brigád dolgozik az elektrolakatos részlegben. Jávorfi elvtársék az öt brigádot versenyre hívták. A feltételekben elsősorban a tanulmányi eredmény a fontos, de számit a termelésben elért százalékos eredmény is. A brigád valamennyi tagja jó tanuló, Végh Miklós, Baller József, Málnai István a munkában is megállják a helyüket. Az elmúlt hónapban és október első tíz napjában 110 százalékos eredményt értek el.

A brigádnak Meskó Pál a mestere. Nagy szeretettel foglalkozik a fiatal elektrolakatos brigádok tanításával. A vele folytatott beszélgetés megerősíti Jávorfi Gyula brigádvezető szavait. „Nagyon jó szakmunkások lesznek — mondja Meskó elvtárs. — Nemcsak az intézetben tanulnak jól, itt is megállják a helyüket, önállóan dolgoznak. Jelenleg Herend-bányának készítünk egy újfajtás szivattyúberendezést, ha ezzel elkészülünk, akkor Ernő-bánya részére egy légajtót csinálunk, majd folytatjuk az F—4-es gép megjavítását. Mint mesterük úgy segítem őket a versenyben, hogy biztosítom mindig időre nekik a munkát. A fiúk élnek is ezzel a lehetőséggel, valamennyien jól dolgoznak, főleg Jávorfi Gyula brigádvezető."

A brigáddal folytatott beszélgetés, a munkájuk megismerése azt mutatja, hogy valóban nagy lendülettel versenyeznek. A többi brigádoknak vigyázni kell, meg kell nyomni a gombot, különben a Jávorfi-brigád kerül ki győztesen a november 7-e tiszteletére indított versenyből.

Itt is megállja a helyét..

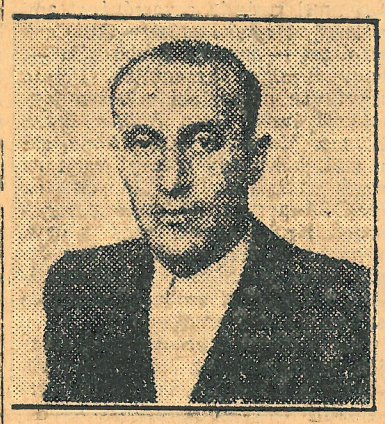

Két óra elmult, mire felért a bányából Korom János elvtárs, a Cser-bánya aknásza. A ruhájára és arcára rastagon rakodó szénréteg mutatja, hogy nem töltötte hiába a délelőttöt, meg aztán a szavai is ezt igazolják. Mert most már beszélgetni kezdtünk Korom elvtárssal, aki az egyik legjobb aknászunk. Érdemes megismerni életének azokat az összefüggéseit, amelyek ekezettéte a mai napig.

Mostani beosztásához számitva nem olyan régi bányász. Várpalotára 1946-ban került, de e'től kezdve következetesen tanult, dolgozott, hogy minél jobb bányász szakember legyen. Az eredmény nem maradt el, mert 1948-ban vájár lett és 1951-ben beiratkozott a technikumba. Szorgalmasan tanult, igyekezett, gyakorlati tapasztalataihoz minél több elméleti tudást szerezzen. Aztán elhelyezték a Tröszt Termelési Osztályára. Egy évig dolgozott itt, amikor a népgazdasági érdek úgy kívánta, hogy Korom János térjen vissza a termelésbe.

A Cser-bányában nem könnyű frontmesternek lenni, és mindjárt ebbe a munkakörbe helyezték. A tapasztalatok, az emberismeret, a szakma szeretete most segített csak igazán. Sok nehézséggel találkozott. De értett az emberek nyelvén beszélni, és ha valahol nem úgy ment a munka, ahogy kellett volna, saját maga mutatott példát.

A vele szemben megerősödő bizalom gyakorlati megnyilvánulása volt, amikor aknászi munkakörbe helyezték. Azóta itt is úgy dolgozik, hogy tudása legjavát adja. Nemcsak szóval, hanem tettekkel is. A történet kiegészítéséhez azokat a kitüntetéseket is le kell írni, amelyek bizonyítják, hogy jó szakember. Kétszeres sztahanovista, és kétszer tüntették ki Munkaérdemérmével. Korom elvtárs nagyon szereti a bányát, szivügye a termelés, és most ő is, hasonlóan a többiekhez, további szén eredményekkel készül november 7. megünneplésére. Ehhez a munkájához kívánunk sok sikert.

A bírálat nem tekintélyrombolás

Az utóbbi időben jó néhány írás jelent meg lapunkban az újítási osztály munkájáról. Ezeket az írásokat az új technika népszerűsítéséért, ismertetéséért szerveztük meg. Célunk volt vele az újítási osztály munkáját bírálatainkon, tanácsainkon keresztül segíteni, dolgozóink köréből minél több újítót nevelni, üzemvezetőinket felhívni az új technika újításon keresztüli bevezetésére.

Izer elvtárs, az újítási osztály vezetője írásainkat sérelmesnek tartotta és mint munkatársunknak mondotta, ezek arra voltak jók, hogy az ő tekintélyét lejárassák. Nem akarunk vitába bocsájtkozni azon, hogy a kommunista bírálat, a hibák pártszerű felvetése tekintély lejáratás vagy sem. Ez már túlhaladott álláspont. Annál inkább szóvá kell tennünk, hogy Izer elvtárs a bírálat ilyenforma értékelésével nemcsak visszautasítja a kommunista bírálatot, hanem le is becsüli azt és tévesen értelmezi.

Szó sem lehet tekintély rombolásról. Mi Izer elvtársat becsületesen dolgozó, jó kommunistának ismertük és ismerjük. Naponta látjuk a bányába lemenni, tudjuk, hogy sokat dolgozik. És hogy munkájának mégsincs meg az az eredménye, amit joggal vár tőle a párt, a bánya termelése, annak az az oka, hogy nem találta meg azt a módot, amellyel munkáját eredményesebbé tehetné.

A párt élénk és minden kommunista elé a legfőbb feladatként most az új technika bevezetését, az új technikáért való harcot jelölte meg. Az új technika bevezetésének egyik legfontosabb eszköze az újítás. A nevében is benne van, hogy új, és ez olyan terület, amelyet pillanatra sem szabad kihagyni ebből a nagyszerű harcból. Ezen keresztül lehet elérni, hogy többet, jobbat, olcsóbbat termeljünk. Ezen keresztül emelkedhet az életszínvonal, növekedhet a jólét, erősödhet országunk ereje.

Éppen ezért érthetetlen, hogy Izer elvtárs az új technikáért, az újításért folytatott harcunkat tekintély rombolásnak veszi. És mi úgy látjuk, hogy veszélyes a bírálat ilyenfajta fogadása, félremagyarázása, hiszen ez rossz szellemet tükröz vissza, Izer elvtárs részéről. Mi magunk a párt határozatait hajtjuk végre, következetesen harcolunk érte. S ettől senkinek sértődöttség nem tántoríthat el bennünket, amikor az újítási osztály munkáját, akár bírálatainkkal, akár másfajta írásainkkal segíteni akarjuk. Mert mi az újítási munka fellendítésében látjuk az új technika bevezetésének legfőbb feltételét.

Szóvá kell még tennünk, hogy Izer elvtárs munkatársunknak azt mondta, hogy az utóbbi két hónapban jelentős javulás van az újítás munkájában. Lehet, hogy az újítási osztály íróasztalain meggyűltek a papírok. Az irattartók teltebbek lettek, de a javulás nem mutatkozik meg a bánya termelésében, nem mutatkozik meg a gyakorlati munkában. Nem látni bevezetett újításokat a bányában, főleg olyanokat, amelyek a termelést segítik elő, amelyek az új technika bevezetését előbbre viszik. Nem ér semmit az olyan javulás, ami csak papíron van meg, aminek nincs meg a hatása a termelésben. Nem sokra megyünk az olyan ötletekkel, javaslatokkal, újításokkal, aminek nincs meg a szénben kifejezhető értéke, ami után nem jön ki több csille szén a bányából, vagy amitől nem lesz könnyebb a bányászok munkája.

Tudjuk, hogy egyedül van Izer elvtárs, s az üzemvezető mérnökök sem adnak meg minden segítséget. Ezért az a javaslatunk, forduljon személyesen Martinkó elvtárshoz, a tröszt igazgatójához, részletesen tárja fel azokat az akadályokat, amik a munkáját gátolják. Kérjen konkrét, azonnali segítséget, s akkor az újítási munka majd jobban megy.

Azt hisszük, Izer elvtárs azóta belátta, hogy helytelenül fogadta a bírálatot, s rájött arra, hogy bírálatainknem a tekintélyét akarták rombolni, hanem éppen a tanácsadáson, a bíralaton keresztül javítani a munkáját, s a jobb munkán keresztül emelni a tekintélyét. Mindenek előtt végrehajtani a párt határozatát, az újítási munka megjavításáról, az új technika bevezetéséről.